

РЕШЕНИЕ

№ 3375

гр. София, 01.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 15.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на
прокурора Христовова, като разгледа дело номер **4603** по описа за **2010**
година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от
ЗАНН.

С решение от 07.12.2009г., постановено по НАХД № 1956/ 2009 г.,
Софийски районен съд, НК, 17 състав е потвърдил наказателно постановление
№ 336/ 16.01.2009 г., издадено от заместник началник отдел „Пътна полиция” –
С., с което на А. И. Б. са наложени административни наказания на основание чл.
182, ал. 1, т. 6 ЗДвП – глоба в размер на 250 лв и лишаване от право да управлява
МПС за срок от 3 месеца.

Постъпила е касационна жалба от наказаното лице, в която са развити
подробни съображения за незаконосъобразност на наказателното постановление
– че АУАН е нечетлив; че е подписан само от един свидетел; че съставителят му
не е разяснил на касатора съдържанието на констатациите. Подателят ѝ изразява
несъгласие с извода на съда, че извършването на конкретното нарушение е
установено от разпита на актосъставителя и на свидетеля, присъствал при
съставянето на АУАН, които не идентифицирали в съдебно заседание Б. като
извършител на нарушението.

Искането до съда е за отмяната му и за отмяна на наказателното
постановление.

Ответникът не ангажира становище в тази инстанция.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното.

Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК съдът разглежда жалбата само на сочените касационни основания. На основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът следи служебно единствено за валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и за нарушение на материалния закон.

Основания за нищожност и недопустимост на обжалвания съдебен акт не са наведени от касационния жалбоподател. Съдът служебно не открива такива, поради което атакуваното в настоящето производство решение се възприема от АССГ за валидно и допустимо.

При постановяването му не е допуснато нарушение на материалния закон. По фактите настоящата инстанция не може да се произнася, доколкото в процеса на доказване не се сочи да са допуснати съществени нарушения на процесуални правила /за такива нарушения съдът не следи служебно и не е властен да се произнася за наличие на такива без доводи на страните/. А при установените факти е осъществен съставът на административното нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП – превишение на скоростта с 53 км в час над разрешената за движение в населено място скорост 50 км в час. Превишената скорост, с която е управлявал описания в АУАН автомобил касаторът, е констатирана от контролен орган, в присъствие на очевидец на извършване на нарушението, с техническо устройство, фиксиращо скорост, дата и час, показателите на което са показани на водача, който не е изложил каквито и да било възражения при съставяне на акта, включително относно нечетливостта им.

Неоснователен е доводът за незаконосъобразност на НП поради издаването му въз основа на АУАН, съставен в присъствието на двама свидетели. Нормата на чл. 40, ал. 3 ЗАНН би намерила приложение в случаите, когато липсват свидетели, присъствали при извършване на нарушението или такива, присъствали при установяването му.

При горния анализ на доказателствата и наведените касационни основания съдът приема, че административно – наказващият орган е изпълнил доказателствената си задача да установи по несъмнен начин осъществяването на състава на административното нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП. С оглед размера на превишението на скоростта – два пъти над позволената скорост от 50 км в час, дори да бе установено по делото, че същото да се извършва за първи път, честотата на извършване на нарушения от този вид и характера на регулираните с превантивните и преустановителни правни норми обществени отношения по осигуряване безопасността на движението изключват приложението на чл. 28 от ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 и ал. 3 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 07.12.2009г., постановено по НАХД № 1956/
2009 г., С районен съд, НК, 17 състав
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: